

WIGWAM

JAARGANG 25 • AUGUSTUS 2021

Danijel Milicevic

“Gent is voor mij thuis”

Samen gaan we voor de overwinning

Ons doel? Een betere toekomst voor ons allemaal

De keuzes die je vandaag maakt, geven vorm aan de wereld van morgen. Kies je voor vdk bank, dan zet je in op ethische initiatieven met aandacht voor mens en klimaat zoals microfinancieringen, duurzame energiebedrijven en milieuvriendelijke technologie. Maar je tekent ook voor een persoonlijke aanpak, een fair rendement en mensen die er alles aan doen om jouw dromen te helpen realiseren. Samen investeren we in een toekomst waarbij we er allemaal op vooruitgaan. Daar zit de échte overwinning.

Inhoudstafel

6 **Danijel Milicevic**
"Gent is voor mij thuis"

14 **Retro: Marc Degryse**
"Plezier in voetbal teruggevonden bij Gent"

16 **Jens De Decker**
"Voetbal kan nog stappen vooruit zetten"

18 **Foundation**
"Buffalo's on tour"

24 **Andrew Hjulsager**
"Ik wil beslissend zijn voor de ploeg"

26 **Buffalo Ladies**
"Nieuwe sfeergroep Amazing Ladies"

30 **Supporter**
"Supportersfederatie zat niet stil"

32 "Blauw Wit in West-Vlaanderen"

34 "Buffalo Eke - Covid 19: 2-1"

35 "Supporter die Covid overwon"

A partial profile of a man's face is visible on the left side of the frame, looking towards the right. Below the profile, the top of a black, textured microphone is visible. The background is a plain, light-colored wall.

“GENT IS VOOR MIJ THUIS”

**Danijel Milicevic is terug waar
hij als speler zoveel triomfen vierde**

**Tekst: Wim De Bock
Foto's Belgaimage**

Miliiiiiiii! Danijel Milicevic is terug! De Zwitser vertrok in januari 2018, na vier fantastische jaren bij de Buffalo's, naar Metz, om daarna zijn spelersloopbaan af te bouwen bij Eupen en Seraing. KAA Gent haalde hem binnen als een van de assistenten van Hein Vanhaezebrouck, naast Peter Balette, Nicolas Lombaerts en Francky Vandendriessche. Milicevic, 35 intussen, start zijn nieuwe loopbaan dus daar waar hij zijn mooiste voetbaldagen beleefde: in Gent. Een gesprek met een man van veel grote momenten en van... veel talen.

Het is geen toeval dat je zoveel talen spreekt, je levensparcours is erg internationaal of veeltalig gekleurd. Te beginnen met Zwitserland, en meer bepaald het Italiaans sprekende deel ervan.

DM: "Ik ben geboren in Bellinzona, maar groeide op in Osogna, een klein dorpje tussen Bellinzona en Biasca. Het is zo klein, dat het zelfs het statuut van aparte gemeente verloren is, het maakt nu deel uit van de gemeente Riviera. Mijn ouders waren immigranten uit Bosnië. Mijn vader had een garage in Osogna en mijn moeder runde een tankstation. Nu zijn ze gepensioneerd en pendelen ze tussen Zwitserland en Bosnië.

Mijn eerste voetbalclub was Biaschesi, uit Biasca, mijn tweede Bellinzona (toen in tweede afdeling) en mijn derde Lugano (vanaf mijn 15, een club uit eerste afdeling), zo zette ik steeds stapjes hogerop. Bij Lugano speelde ik nog samen met Daniel Panizzolo, die ik later terugzag tijdens mijn eerste verblijf in Eupen. Ook Mijat Maric speelde ooit voor Lugano."

De voertaal in die regio is Italiaans, dus dat beschouw je wellicht als je moedertaal?

DM: "Ja, mijn school was Italiaans, mijn vrienden spraken Italiaans, dus werd dat mijn eerste taal. De binding met Italië was groot. We keken vooral naar het voetbal van de Serie A, terwijl ze in het Duitstalige gedeelte van Zwitserland meer affiniteit hadden met de Bundesliga en in het Franstalige gedeelte met de Franse competitie, dat is normaal. Milaan was ook maar drie kwartier rijden voor ons, dus vlakbij. De taal waarin ik denk, is dus nog altijd Italiaans. Met mijn ouders sprak ik vooral Servo-Kroatisch, de taal van Servië, Kroatië, Bosnië, Herzegovina en Montenegro. Ik sprak het toen minder goed dan Italiaans, maar ik had de basis wel. Op school leerde ik verder ook de basis van Frans, Duits en Engels."

Je volgende club situeerde zich dan weer in het Franstalige deel van Zwitserland, Yverdon Sport.

DM: "Een club uit Yverdon-les-Bains, prachtig gelegen bij het Lac Neuchâtel. De voertaal daar was natuurlijk Frans, zodat ik veel beter Frans leerde spreken. Merkwaardig genoeg verbeterde ook mijn Servo-Kroatisch veel, want ik ging in Yverdon redelijk veel om met Serviërs, Bosniërs en Kroaten.

Ik verhuisde naar Yverdon in januari 2006 toen ik net 20 was. De dag vòòr ik naar daar vertrok, was de laatste dag in mijn leven dat ik thuis in Osogna heb gewoond. Sindsdien ben ik altijd 'onderweg' geweest. Je mag zeggen dat ik 15 jaar geleden vertrokken ben thuis en nooit meer ben teruggekeerd."

Hoe ben je dan in België terechtgekomen?

DM: "We degradeerden met Yverdon Sport naar tweede klasse. Dat was voor mij de aanleiding om iets anders te zoeken. Toen ben ik eerst naar Eupen getrokken voor drie jaar, daarna volgden drie jaar Charleroi en daarna KAA

Gent. Steeds andere talen dus: eerst Duits, dan weer Frans en dan Nederlands. Het is niet verwonderlijk dat ik zo veeltalig ben..."

Nederlands heb je nog niet echt onder de knie?

DM: "Van alle talen die ik spreek of begrijp, is het Nederlands helaas nog altijd het minste. Ik versta het meeste van wat mijn collega's zeggen bij een overleg onder trainers, als ze niet te snel praten. Nederlands lijkt goed op Duits, dat helpt ook. Maar ik ben vastbesloten om beter Nederlands te leren. Voor de job die ik nu heb, móét dat. Als voetballer was dat niet zo nodig, maar in mijn huidige functie moet dat echt beter."

Je Servo-Kroatisch kende ongetwijfeld nog een boost toen je, op je 30!, opgeroepen werd voor de Bosnische nationale ploeg.

DM: "Ik speelde vaak voor de nationale Zwitserse jeugd-ploegen, maar werd nooit geselecteerd voor het A-elftal. Eigenlijk was dat verwonderlijk omdat in mijn beste jaren, die bij KAA Gent, de Zwitserse bondscoach toen al Vladimir Petkovic was, een Kroatische Bosniër die ook al mijn coach was geweest bij Lugano. We kenden elkaar dus goed, maar om een of andere reden kwam een selectie er niet van. Op een bepaald moment vroeg de Bosnische bondscoach Mehmed Bazdarevic mij om toch nog international te worden voor Bosnië. Ik heb

toen drie interlands gespeeld, tegen Estland, Gibraltar en Cyprus. Nu ja, ik mocht drie keer invallen, kreeg niet zoveel minuten. Hoewel ik toch twee assists gaf in die weinige speeltijd, werd ik daarna niet meer opgeroepen. Bosnië had toen echt een geweldige ploeg, met Dzeko, Pjanic, Lulic, Medunjanin, Ibisevic, Visca... het was niet gemakkelijk om die uit de ploeg te spelen."

'Identiteit' is een begrip dat in debatten in de hedendaagse samenleving vaak terugkomt. Voor iemand als jij moet dat een veelzijdig begrip zijn: je hebt niet één identiteit?

DM: "Je mag zeggen dat ik een 'internationale identiteit' heb. Thuis is voor mij Italiaans Zwitserland, daar ben ik opgegroeid, daar wonen mijn ouders nog. Maar thuis is ook Bosnië, waar mijn ouders vandaan komen, waarvoor ik gevoetbald heb en waar ik ook regelmatig nog op bezoek ga omdat ik er wat eigendommen heb. Intussen is België natuurlijk ook al 'thuis' geworden voor mij. Behalve toen ik kort voor Metz speelde, woon ik hier nu al sinds 2008, dat is 13 jaar van mijn leven. Naast Italiaanse Zwitser, Bosniër en Belg, voel ik me ook Gentenaar. Ik ken de stad intussen zo goed, dat ik er mij 100% op mijn gemak voel."

Zodanig zelfs dat je vorig jaar in Gent een restaurant opstartte: The Pizza Factory in de Vlaanderenstraat.

DM: "Toen een vriend van mij, Nicola Salerno, mij vroeg om samen een restaurant te beginnen in Gent, stemde ik meteen toe. Deze stad ligt mij, ik voel me hier goed, ik rij hier rond met de fiets, mensen begroeten mij overal. Hoewel corona natuurlijk ook ons niet spaarde, loopt het restaurant goed, wij zijn er heel blij mee. Ik zie het vooral als een investering, je zal er mij niet zien in de keuken! Al vind ik het belangrijk om wel regelmatig aanwezig te zijn in de zaak, de supporters houden daarvan."

Een terugkeer naar KAA Gent, als assistent-trainer, was dan ook een evidente stap?

DM: "Absoluut! Toen mijnheer De Witte en mijnheer Louwagie mij vroegen om voor de club te komen werken, we spraken er vorig seizoen al over, was ik in de wolken. Terug in deze stad mogen wonen en in deze club werken, waar ik de mensen en de mentaliteit zo goed ken, dat betekent voor mij een fantastisch nieuw hoofdstuk in mijn leven en loopbaan. Ik moet de coach en het bestuur danken voor deze kans die ik met beide handen ga grijpen."

Eigenlijk ben je als speler vrij laat doorgebroken. Je beste jaren, met de titel in 2015 en de schitterende Europese campagnes daarna situeren zich toen je al bijna dertig en voorbij de dertig was.

DM: "Dat is deels toeval, afhankelijk van de clubs waar je als voetballer terecht komt. Maar het is waar: hoe ouder ik werd, hoe beter en vooral efficiënter ik geworden ben als voetballer. Ik werd meer dan 'gewoon een speler die goed meedraait in het geheel', ik werd ook beslissend via goals en assists. Ik wilde dat ook, beslissend zijn. De trainer, Hein dus, hamerde daar ook op, dat ik het verschil moest maken en hij heeft gelijk. Ik vind: de spelers in het aanvallende gedeelte van de ploeg moeten goede statistieken kunnen voorleggen. Ik speelde 165 wedstrijden voor KAA Gent, scoorde daarin 33 goals en gaf 39 assists. Dan ben je in iets meer dan 40% van de wedstrijden beslissend, dan ben je belangrijk.

Voor elk seizoen zette ik voor mezelf een doel vast. Ik hing een papertje op in mijn huis met daarop: 10 assists en 10 goals, of iets dergelijks. Ik vind dat goed, om zo'n concreet cijfer na te streven - je hoeft dat doel daarom niet mee te delen aan anderen, als je zelf maar weet wat je ambieert. Je mag jezelf gerust wat druk opleggen."

"Als aanvallende speler is het belangrijk om statistieken te ambiëren én te kunnen voorleggen"

Eigenlijk heeft de club sinds jouw afscheid geen echte specialist voor de rechtstreekse vrijschop meer gehad. Wat was je geheim?

DM: "Geheim? Er is geen geheim. Het is vooral: hard aan werken. Natuurlijk moet je er aanleg voor hebben, een bepaald technisch vermogen. Maar het is vooral oefenen, oefenen, oefenen. Ik werkte al aan mijn vrijschop toen ik tien jaar oud was! Ik zag op televisie de vrijschoppen van Beckham, Zola, Maradona... Ik vroeg voor mijn verjaardag een 'muur' aan mijn ouders, zodat ik in de tuin kon oefenen op vrijschoppen. Herhaling, herhaling, herhaling, daar draait het om bij vrijschoppen.

Een penalty is nog wat anders, die zit vooral in je hoofd, dat is meer een mentale kwestie. Het is eigenlijk een heel andere discipline. Puur op techniek en kracht kunnen veel spelers scoren op strafschop, maar niet iedereen heeft er de juiste psychologie voor. Tegenwoordig wachten veel spelers met trappen tot de doelman beweegt. Een trage aanloop nemen dus en dan op het

allerlaatste moment nog beslissen welke richting je de bal schiet. Dat is echt poker spelen met de doelman: wie wacht het langst? En het gaat om tienden van een seconde. Dat is niet zo evident als er duizenden mensen in de tribunes zitten en de druk hoog is.

Bij een vrijschop is er minder mentale druk - daar zit het vooral in traptchniek en heel veel training. Ik gaf heel graag vrijschoppen, dat was helemaal mijn ding. Penalty's gaf ik minder vaak. Ik was niet zo'n specialist op elf meter. Ik miste er twee voor Gent, een tegen Genk en een tegen Lierse."

Dat weet je nog zo precies?

DM: "Dat soort dingen vergeet ik nooit."

Laten we je geheugen eens testen met enkele quizvraagjes. Vier vragen over de playoffs van het kampioenenjaar in 2015. Hoeveel goals scoorde je toen en in welke wedstrijden?

DM: "Drie, de derde tegen Kortrijk en twee tegen Club Brugge".

Welke andere speler van KAA Gent scoorde drie keer in die playoffs?

DM: "Renato Neto".

We wonnen met 1-3 op Standard, wie maakte het derde doelpunt?

DM: "Tabekou".

Wie gaf de assist voor Raman op Club Brugge?

DM: "Asare".

Vier vragen over de Champions League-campagne van 2015-2016. Hoeveel goals scoorde je toen en in welke wedstrijden?

DM: "Drie, Lyon thuis, Lyon uit en Zenit thuis".

We verloren in Valencia, wie scoorde in eigen doel?

DM: "Mitrovic en Nielsen".

Wat was je belangrijkste hoekschop in die campagne?

DM: "In Lyon natuurlijk, laatste minuut, Kalifa Coulibaly scoorde!"

In welke wedstrijd kreeg je een memorabele gele kaart?

DM: "In de beslissende thuismatch tegen Zenit. Ik trok mijn shirt uit nadat ik scoorde. Mijn enige gele kaart die ik ooit om die reden kreeg."

Je beantwoordde die acht vragen zonder verpinken, zonder enige bedenktijd!

DM: "Ik heb een ijzersterk geheugen voor dat soort dingen. Stel mij dezelfde vragen over tien of twintig jaar en ik zal je nog het juiste antwoord geven. Hoe belangrijker de wedstrijden, hoe sterker de emoties, hoe meer ik me zal herinneren. Ik weet nog wel enkele goals van bijvoorbeeld mijn periode bij Yverdon, maar lang niet alles. Maar bij KAA Gent? Alles nog!"

Wat opvalt, is hoe populair je altijd was bij KAA Gent. Ook nu nog, als assistent-trainer, krijg je soms meer aandacht van supporters dan de spelers zelf.

DM: "Ik weet ook niet hoe dat komt. Misschien omdat de stilstaande fasen zo belangrijk zijn en ik veel hoekschoppen en vrijschoppen mocht nemen? Dan ligt het spel enkele seconden stil en dan maak je soms even contact met het publiek. Bij een hoekschop durfde ik, voor ik de bal

nam en hem goed legde, zelfs eens te zwaaien of lachen naar het publiek. Dat kon, vond ik, want ik was altijd vol zelfvertrouwen dat ik die goed ging nemen. Dan was er natuurlijk ook mijn Willem Tell-gebaar, dat vond iedereen wel cool, wellicht. Over het algemeen probeer ik ook altijd wel vriendelijk te zijn tegen iedereen. Als fans mij aan het stadion of in de stad begroeten, zal ik ze nooit negeren. Ik denk dat ik nog altijd dezelfde ben gebleven als sinds ik thuis verliet op mijn 20. Ik doe normaal, denk ik. Dat waarden mensen wel."

Hoe zie je je rol als assistent-trainer nu?

DM: "Ik ben vooral verantwoordelijk voor de begeleiding van het hele aanvallende gedeelte van de ploeg. Dat is iets heel nieuws voor mij, ik moet daar dus in groeien. En ik kan ook nog zoveel leren, niet alleen van Hein, maar ook van Peter (Balette), Nicolas (Lombaerts) en Franky (Vandendriessche). Dat ik zelf een voetballer op een vrij hoog niveau ben geweest, is daarbij een voordeel. Spelers kunnen dat appreciëren, je kan op training nog een en ander voordoen. Als ik Nicolas soms zie tackelen op het oefenveld, pff - hij zal wel niet zo fit meer zijn als tijdens zijn actieve loopbaan, maar ik kan je verzekeren dat je dan als speler opkijkt bij zoveel intensiteit. Die drive, dat 'willen winnen', dat kunnen wij overzetten op een spelersgroep."

**"Kampioen word je door 1. de spelers,
2. de trainer en 3. de juiste teamspirit"**

Zou hoofdtrainer ooit iets zijn voor jou?

DM: "Ik weet dat niet, ik ben nog maar net begonnen als assistent! Ik wil nu vooral de volgende jaren hier de club helpen met alles wat ik kan - wat daarna komt, dan zien we nog wel. Stel me die vraag binnen vier jaar nog eens, dan weet ik misschien het antwoord."

Toch zal het nooit meer zo goed zijn als het was: voetballer zijn blijft ongetwijfeld het allermooiste ...

DM: "Ik weet zeker dat ik deze trainersjob met veel plezier en met hart en ziel zal doen. Maar toch gaat er inderdaad niets boven het voetballer zijn. Je maakt je beroep van iets wat je dolgraag doet, en je maakt er ook nog eens duizenden mensen blij mee: dat is zo uniek, het mooiste beroep van de wereld! Dat is gewoon top, dat geeft je zo'n kick! Maar goed, het is niet anders, door mijn leeftijd ben ik nu een ex-voetballer, that is the way life goes. Misschien is trainer zijn wel het tweede mooiste beroep..."

Is de coach overigens veranderd sinds de tijd dat je hier speler was?

DM: "Misschien een beetje. Hein is misschien iets minder strikt geworden. Niet minder veeleisend, meer in de zin dat hij door de opgedane ervaringen wat minder gefocust is op one way en wat meer open staat voor andere inzichten."

Jij kan het misschien weten: hoe maak je van een spelersgroep een kampioenenploeg?

DM: "Oei, daar spelen heel veel grote en kleine factoren in mee. Maar als ik de top-drie mag noemen: 1. spelers, 2. coach, 3. teamspirit. Zonder kwaliteitsvolle spelers kan het niet. Zonder een coach die die spelers op de juiste manier zet en laat spelen, ook niet. Maar die twee factoren zijn niet voldoende. Je moet ook een echte ploeg creëren waarbij iedereen voor iedereen door het vuur gaat."

Als ik denk aan onze kampioenenploeg van 2015: wij waren echt vrienden geworden. Wij hadden niet de allerbeste spelers van de competitie. Club Brugge had

Ryan, Simons, Vazquez, Refaelov, Meunier, Izquierdo... Anderlecht had Proto, Deschacht, Praet, Defour, Tielemans, Dendoncker, Suarez,

Mitrovic... Maar toch pakten wij de titel, niet zij. Waarom? Wij WILDEN het meer, samen. Op stage in Spanje, net voor de playoffs, bouwden we die mentale sterkte op zodat we daarna bergen konden verzetten."

Italië op het EK was een schoolvoorbeeld van die mentaliteit.

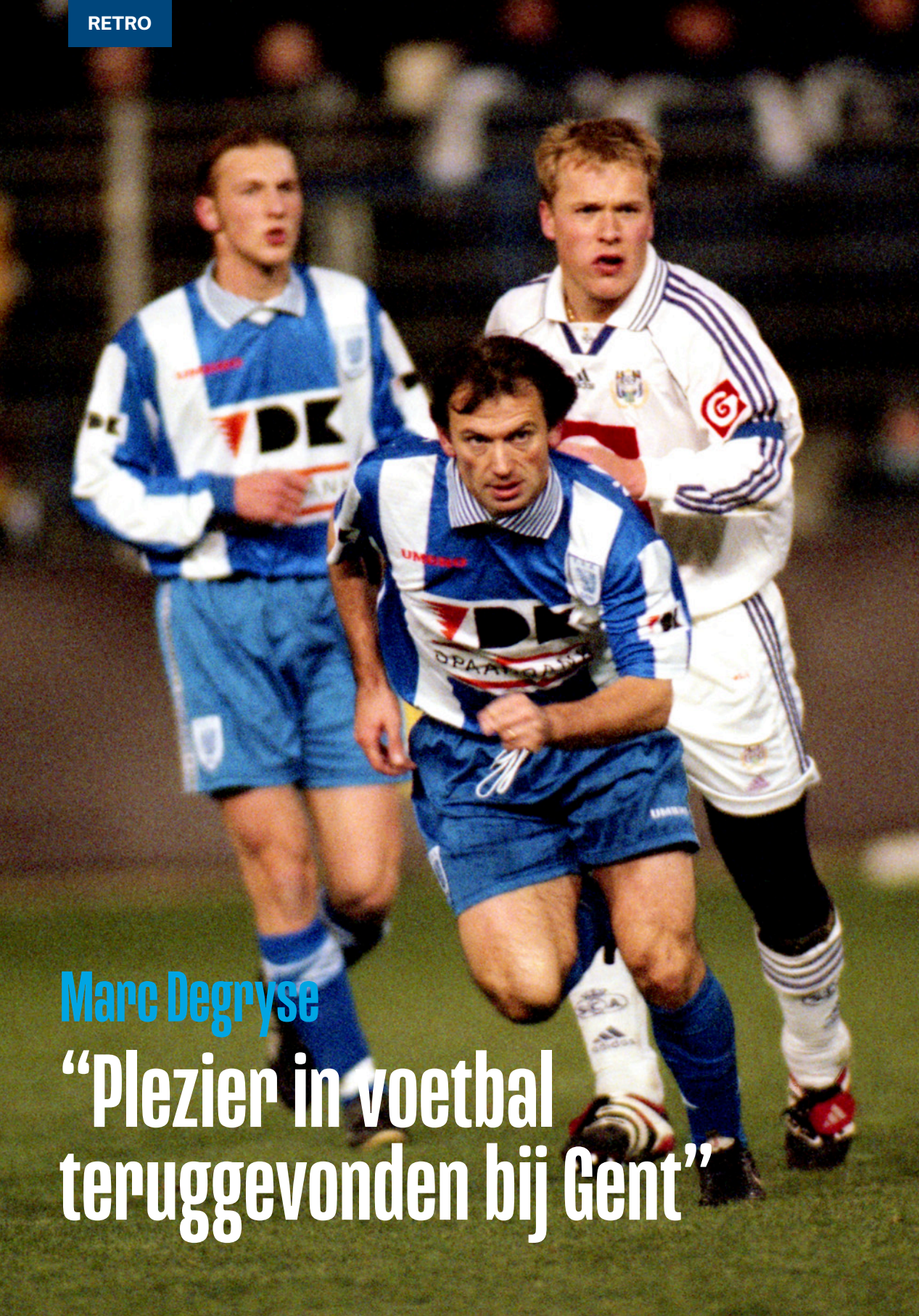
DM: "Inderdaad! Al na de eerste wedstrijd voorspelde ik dat ze de Europese titel zouden winnen. Ze hadden er de spelers en de trainer voor, maar vooral een fantastische groepsmentaliteit. Die eensgezindheid naast het veld, op het veld, tussen spelers en staff... ongelooflijk! Maar om zo'n ploeg en zo'n mentaliteit te creëren, is er tijd nodig. Nieuwe spelers, jonge spelers, dat klikt niet zo snel in elkaar. Je moet geduldig zijn, ook al zijn de resultaten eventueel nog niet top of ook al hoor je dat de supporters nog niet tevreden zijn. Dat is een leerproces waar een nieuwe ploeg doorheen moet. Ik weet zeker dat we tot grote dingen in staat zullen zijn dit seizoen, maar geef deze jongens even de tijd om tot een echte ploeg met een winnaarsmentaliteit uit te groeien. I am confident, my friend!"

concordia

**Verzeker je
als een Buffalo!**

Concordia, de verzekeringsmakelaar van KAA Gent.

Marc Degryse

“Plezier in voetbal
teruggevonden bij Gent”

Marc Degryse had er in 1998 drie jaar buitenland op zitten: één seizoen bij Sheffield Wednesday en twee seizoenen bij PSV Eindhoven. Bij die laatste club had hij zijn basisplaats verloren, hij was er 32. Er was een voorstel van Marseille, maar dat zag hij niet zitten omdat hij net vader geworden was. Eigenlijk had hij op dat moment niet zoveel zin meer in voetbal. "En toen kwam Boskamp met de vraag om bij AA Gent te gaan voetballen. Dat heeft me gered, ik kreeg op die manier weer plezier in het spelletje en ik ben uiteindelijk nog vier jaar doorgegaan als voetballer. Dat was dus dank zij Gent, ook al bleef ik er maar één seizoen".

Verschillende zaken charmeerden Degryse in het voorstel van KAA Gent. "Er was natuurlijk de figuur Boskamp die nog mijn trainer was geweest bij Anderlecht en die ik zeer goed kende. De etentjes met toenmalig voorzitter Jean Van Milders waren ook goed verlopen: hij zag het groots (té groots zou later blijken...), de ambitie spatte ervan af. Ik kreeg een redelijk goed contract naar Belgische normen. En vooral: ik zou in een ploeg spelen met veel jonge spelers. Dat vond ik tof, om mijn ervaring te kunnen doorgeven."

Die jonge spelers, dat waren Thomas Chatelle (uit de jeugd van KV Mechelen), Pieter Collen (uit de eigen jeugd), Laurent Delorge (van RC Jet, derde klasse), Frédéric Herpoel (invalersdoelman van Anderlecht), Cédric Roussel (van La Louvière) en Ivica Dragutinovic (uit Servië). Stijn Vreven en Sandy Martens waren ook nog jeugdig. Al dat jonge geweld werd aangevuld met ervaren spelers als Frank Dauwen, Mohammed Barka, Gunther De Meyer, Tomas Vasov, Anders Nielsen, Ronald Fogueune, Daniel Camus, Edin Ramcic en... Marc Degryse.

"We startten met deze toch kwaliteitsvolle kern goed aan het seizoen, maar na enkele maanden

barstte de bom toen bleek dat de club een diepe schuldenput had. Boskamp ging weg, zijn assistent Herman Vermeulen nam interim over. Het daverde nogal in Gent in die dagen. Nog voor nieuwjaar verscheen er een man die alles wat hij zag op training en tijdens wedstrijden op papiertjes noteerde en alles nauw observeerde. Dat was Trond Sollied die toen al poolshoogte kwam nemen en overnam van Vermeulen. In januari gingen we op stage naar Marokko en toen bleek al dat hij een heel speciale trainer zou worden. Ik vond het heel schools, met veel theorie en veel herhaling, met zeer strakke tactische concepten. Je werd als speler als het ware in een keurslijf gedwongen. Dat was schitterend voor die jonge gasten die in korte tijd enorm veel bijleerden. Maar voor mij als ancien was het minder interessant, ik had niet zo'n nood meer aan een leraar, ik was al 15 jaar prof geweest. Toch kende ik nog een goed seizoen met tien goals en vijf assists, iedereen was tevreden."

Op het einde van dat seizoen 98-99 nam Ivan De Witte de voorzittersfakkel over van Van Milders. "Ik had een goed gesprek met hem en met Michel Louwagie die ook nog niet zolang in functie was bij de club. In principe had ik nog één jaar contract. Maar ik had een voorstel van Louis De Vries die van Germinal Beerschot een topclub wilde maken. Ik kon er voor drie jaar tekenen tegen betere voorwaarden. Bij AA Gent moesten ze op dat moment eerder besparen, de meesten van de jonge spelers werden ook verkocht helaas. We bereikten een overeenkomst waar alle partijen zich konden vinden en ik ruilde Gent in voor Germinal Beerschot. Jammer dat het project van toen, met zoveel jong talent, geen vervolg kende, maar het was uiteraard begrijpelijk dat het financiële toen de voorkeur kreeg. Zo bleef mijn verblijf in het Ottenstadion beperkt tot één jaar, maar het was wel een jaar dat mij mijn plezier in voetbal heeft teruggegeven."

(WDB)

Clubdokter Jens De Decker

“Voetbal kan nog stappen
vooruit zetten”

Sinds 1 november 2020 is dr. Jens De Decker (29) de clubdokter voor de A-kern van KAA Gent. Hij volgde toen dr. Luc Vanden Bossche op. De Decker werkte eerder al voor de Buffalo's, als stagiair-arts en vrijwilliger bij de U21. Tussendoor was hij drie jaar aan de slag bij wielerploeg Lotto Soudal.

"Ik groeide op in Grembergen bij Dendermonde en heb zelf gevoetbald. Tot bij de U21 bij Lokeren en daarna nog bij Berlare, Laarne-Kalken en Meldert. Van vierde afdeling tot tweede provinciale. Ik ben een viertal jaar geleden gestopt, omdat dit niet meer te combineren viel met mijn job in de topsport."

"Ik studeerde huisartsgeneeskunde in Gent, in die tijd nog een traject van zeven jaar studie en twee jaar opleiding. Tijdens mijn studies deed ik al ervaring op in sportgeneeskunde bij de jeugd van KAA Gent. Al vroeg wist ik dat mijn passie bij het locomotorisch stelsel lag, daarom was mijn initieel plan om te specialiseren in de fysische geneeskunde. Maar professor Luc Vanden Bossche, de ploegdokter van KAA Gent op dat moment, raadde mij aan om dat niet te doen, maar om tijdens mijn studies een extra opleiding 'sportgeneeskunde' erbij te nemen."

"Ik wilde na mijn afstuderen graag gaan werken in een huisartsenpraktijk waar ik mijn passie voor sportgeneeskunde zou kunnen uitleven. Zo kwam ik terecht in Hansbeke bij dokter Servaas Bingé die ploegarts was bij Lotto Soudal. Ik werd meteen ook bij de wielerploeg betrokken, het derde jaar volgde ik Servaas op als hoofdarts. Intussen bleef ik wel werken als huisarts, maar met de vele verplaatsingen voor het wielrennen draaide dat eerder op een laag pitje."

"Na drie jaar Lotto Soudal vroeg KAA Gent mij om voltijds in dienst te komen van de club. Zo heb ik in korte tijd kunnen kennismaken met zowel topwielrennen als topvoetbal, een schitterende leerschool. Sportgeneeskundig zijn er wel wat verschillen tussen wielrennen en voetbal."

"Wielrenners vertonen meer trauma's (breuken, wonden...) door valpartijen. Bij voetballers overheersen de spierblessures. Dit komt door de combinatie van de excentrische bewegingen en

het feit dat voetbal een contact- en gewichtsdragende sport is. Voetballers lopen en springen op de grond, er is voortdurend contact en dus hoge belasting voor spieren en gewrichten. Bij wielrennen, hoe zwaar de inspanning ook, is de belasting op dat vlak veel minder, omdat de fiets je gewicht draagt."

"Wielrennen blijft toch in de eerste plaats een individuele sport. Dat houdt in dat wielrenners vooral op zichzelf aangewezen zijn. Zij moeten zélf topfit worden, zijn en blijven, anders gaat het niet. Een fysiek probleem uit zich bij wielrenners sneller tot minder presteren. Voetballers daarentegen maken deel uit van een groep en een elftal. Zij kunnen dus terugvalen op ploegmaats als het wat minder gaat."

"Wat daaruit volgt, is dat wielrenners meer gedreven zijn om gezond te blijven, dus om problemen te voorkomen, en om nog beter te presteren. Wielrenners gaan je als dokter vaker aanspreken om te zien wat er kan gebeuren om topfit te blijven of nog fitter te worden. Voetballers gaan de dokter meestal pas aanspreken als er een probleem is, dus als er iets hersteld moet worden. Dat is jammer, want het is beter om problemen te voorkomen dan ze te genezen. Een genezingsproces kost immers tijd, sowieso, en tijd is cruciaal."

"Die shift wil ik bij KAA Gent realiseren: preventie is de sleutel tot succes. Voetballers in het algemeen moeten leren om hun eigen gezondheid nog beter te bewaken en te evalueren, om sneller de dokter op te zoeken en om nog meer te streven naar vooruitgang. Pas op, voetbal is al fel in de goede richting geëvolueerd. Voetballers zijn veel meer dan 20 jaar geleden topatleten, de medische en fysieke begeleiding zijn beter, ze gaan ook buiten de voetbaltraining meer aan hun lichaam werken. Maar er is nog altijd ruimte voor verbetering, ook omdat topvoetbal steeds veeleisender wordt voor een lichaam."

"Voetballers hebben, ten opzichte van wielrenners, toch nog altijd een achterstand in te halen, qua opvolging, qua voeding ook, qua preventie. En dit al vanaf de jeugd. Het is mijn ambitie om KAA Gent op dat vlak stappen vooruit te laten zetten."

(WDB)

Buffalo's on tour: Nieuw Gent aan zee

De KAA Gent Foundation trok vorig weekend met jongeren uit Nieuw Gent-Steenakker naar Blankenberge. Zon, zee, strand en vooral heel veel vriendschap en plezier.

Jongeren kansen geven, drempels verlagen, sterktes ontdekken, talenten ontwikkelen. Dat is wat de KAA Gent Foundation doet in haar sociaal-sportieve projecten. In Nieuw Gent is er doorheen het jaar de Buffalo Dance Academy, het omnisportprogramma Buffalo League en buurtvoetbal in Buffalo Street Wise. 30 jongeren die in deze projecten actief zijn trokken drie dagen naar zee voor een onvergetelijk avontuur.

"Drie jaar geleden organiseerden we een daguitstap naar zee. Een grote groep kinderen en ouders uit de buurt naast de Ghelamco Arena beleefden een fantastische dag. Dat smaakte naar meer", vertelt Pierre Van der Veken, coördinator van de sociaal-sportieve activiteiten van de KAA Gent Foundation. "Verschillende kinderen vertelden ons dat ze die dag voor het eerst de zee hadden gezien. Dat ze ervan droomden dit meer te kunnen doen. Voor hen doen we het."

En zo werd Blankenberge het decor voor de eerste meerdaagse uitstap met jongeren die door de KAA Gent Foundation werd georganiseerd. Hoogtepunt werd alvast de surfinitiatie die op zaterdag werd georganiseerd. Levi Vandaele, community coach van de KAA Gent

Foundation: "Surfen leent zich uitstekend voor het versterken van andere vaardigheden. De jongeren leerden de zee kennen, omgaan met de natuur, angst overwinnen, grenzen verleggen, geduldig leren, zorg dragen voor elkaar. Met dank aan wie ons ondersteunde bij deze organisatie".

De driedaagse was van en voor de jongeren. "Zij hebben zich op geen enkel moment verveld. Meer nog: ze hielpen bij het organiseren van de maaltijden, bij het opruimen, het zorg dragen voor het materiaal en voor elkaar. Ook het enthousiasme bij de ouders was groot, voor de plaatsjes in de kookploeg waren er meer kandidaten dan plaatsen. Met Najet El Adeb en Chaima Ben Fraj hadden we alvast twee dames mee die ook wekelijks meehelpten in ons Wijkhuis Bij Pino", zegt Mathilde Dispensyn, community coach van de KAA Gent Foundation.

De zeedriedaagse werd een groot succes. Voor de jongeren werd het een nieuwe en bijzondere ervaring. Voor de KAA Gent Foundation is een dergelijk initiatief een werkvorm om nog meer kansen te geven aan de mensen voor wie we werken. Zolang de stijgende zeespiegel de kustlijn niet dichter bij Gent brengt, overwegen we ernstig vaker de omgekeerde beweging te maken.

De driedaagse naar zee was onmogelijk zonder de samenwerking met Sportaround, Wind en Watersport Vlaanderen, Annelies, Sami, Quinten, Emilie, Najet, Chaima, Toke, Ann, Bart, Louis, Levi, Mathilde en Pierre.

vdk bank wordt partner

vdk bank en de KAA Gent Foundation tekenden een partnerschap voor de komende twee seizoenen. De hoofdsponsor van KAA Gent zal de KAA Gent Foundation op drie sporen ondersteunen:

- vdk bank wordt structureel partner van Elk Talent Telt, de sportief-maatschappelijke samenwerking van alle Gentse voetbalclubs;
- vdk bank zal de KAA Gent Foundation begeleiden bij haar financiële processen;
- de komende twee seizoenen wordt telkens één thuiswedstrijd in de Ghelamco Arena in samenwerking met vdk bank de 'wedstrijd van de KAA Gent Foundation'. De KAA Gentshirts die dan gedragen worden, zullen geveild worden ten voordele van de KAA Gent Foundation.

Het partnerschap tussen de hoofdsponsor en de maatschappelijke werking van KAA Gent is een samenwerking van partners die dezelfde waarden delen: de duurzame ethische Gentse bank en de maatschappelijke werking van de voetbalclub KAA Gent.

www.kaagentfoundation.be
www.facebook.com/kaagentfdn
www.twitter.com/kaagentfdn
www.instagram.com/kaagentfdn

email: contact@kaagentfoundation.be

telefoon secretariaat bereikbaar op werkdagen
tussen 9u en 12u30: 09 330 23 34

WE CREATE
THE FUTURE TODAY

GHELAMCO

INTERNATIONAL REAL ESTATE INVESTOR & DEVELOPER

Baloise Insurance en KAA Gent: *da goa goe thuupe!*

Baloise Insurance, al jaren trouwe partner van KAA Gent

Baloise Belgium nv – Verzekeringsonderneming met codenr. 0096 – Baloise Insurance is de handelsnaam van Baloise Belgium nv.
Maatschappelijke zetel: City Link, Posthofbrug 16, 2600 Antwerpen, België – Tel.: +32 3 247 21 11 - Zetel: Koning Albert II-laan 19, 1210 Brussel, België – Tel.: +32 2 773 03 11
info@baloise.be – www.baloise.be – RPR Antwerpen, afdeling Antwerpen – KBO (BTW BE) 0400.048.883 – IBAN: BE31 4100 0007 1155 – BIC: KREDBEBB

 Baloise
Insurance

ANDREW HJULSAGER KORT GESTELD

“Ik wil beslissend zijn voor

de ploeg”

Je eerste club was Fremad Amager?

AH: “Ja, ik groeide op in Amager en speelde daar in de jeugd ploegen tot ik tien jaar was of zo. Fremad is een heel oude club die al vele jaren in tweede afdeling in Denemarken speelt. De club heeft zeker enkele grote spelers voortgebracht zoals Sören Lerby, Frank Arnesen en Henrik Andersen, maar het blijft een eerder kleine, lokale club.”

Amager is een eiland behorend tot Kopenhagen?

AH: “Deels wel, deels niet. De luchthaven is daar, delen van de universiteit ook... Waar ik vandaan kom, hadden we het postnummer van Kopenhagen en dus beschouwde ik mezelf altijd als een inwoner van Kopenhagen, al zullen de pure stedelingen uit het centrum misschien altijd wel vinden dat ik van het eiland ben.”

Je grote doorbraak kwam bij Brøndby?

AH: “Ja, daar heb ik de meeste jeugdreksen doorlopen, daar bereikte ik ook het A-elftal. Ik mag zeggen dat ik als een groot talent beschouwd werd. Ik speelde voor alle Deense nationale jeugd ploegen en in 2013 werd ik in mijn leeftijdscategorie uitgeroepen tot beste speler van de Deense competitie.”

Het vervolg van die grote doorbraak kwam er niet echt in Spanje?

AH: “Helaas niet. Ik verhuisde naar Celta de Vigo en het was de bedoeling dat ik die hoge verwachtingen in de Primera Liga zou gaan waarmaken. Dat is niet echt gelukt, ik werd ook uitgeleend aan Granada in tweede klasse. Ik kijk liever niet terug op die periode. Er waren redenen dat ik daar als voetballer een beetje stagneerde, maar ik heb dat achter mij gelaten.”

De doorbraak kwam er dan toch, in België bij Oostende?

AH: “Vooral in mijn tweede seizoen bij Oostende was ik helemaal terug, back on track. Mijn statistieken waren zoals ik ze wil: 12 assists en 6 goals. Dat is de rol die ik graag speel: beslissend zijn voor de ploeg.”

Waarom koos je voor KAA Gent?

AH: “Na Oostende wilde ik een stap hoger op zetten, een nieuwe uitdaging, en die vond ik hier in Gent. Er waren nog mogelijkheden, in België en daarbuiten, dat is normaal als je die statistieken kan voorleggen. Maar ik besliste al vrij vroeg om naar KAA Gent te komen. Ik wil meedraaien aan de top.”

Heb je jezelf een doel gezet voor dit seizoen?

AH: "Ik heb de ambitie om aan 20 'beslissende acties' te komen, verdeeld over doelpunten en assists. Dat is flink veel, maar ik leg de lat hoog voor mezelf. Ik blijf in de eerste plaats een ploegspeler, maar ik denk dat ik de kwaliteiten heb om regelmatig het verschil te maken via assists en goals. Zo zie ik mijn rol. De trainer vraagt me dat ook."

Je hebt een beetje een gelijkaardig profiel als Danijel Milicevic?

AH: "Ja, men zegt mij dat. Achter de spitsen, eerder technisch en snel. Ik heb ooit één wedstrijd tegen Danijel gespeeld, toen hij nog bij Eupen was. Ze hebben mij hier in de club al redelijk wat verteld over zijn prestaties bij Gent. Tof voor mij dat hij hier nu assistent-trainer is - hij kan mij zeker helpen in allerlei aspecten van het spel."

Ken je de Denen die eerder bij KAA Gent gespeeld hebben?

AH: "'Enkelen wel. Lasse Nielsen, Nicklas Pedersen en Anders Christensen ken ik vrij goed. En Jess Thorup natuurlijk die mijn coach was twee jaar bij de U21. Ik speelde met Brøndby ook tegen hem toen hij trainer was bij Midtjylland. Søren Busk, Anders Nielsen en Jesper Jørgensen ken ik van naam, maar niet persoonlijk."

Denen passen zich makkelijk aan in het Belgisch voetbal?

AH: "Niet alleen in België, maar overal in de wereld eigenlijk. Wij zijn enerzijds relaxed qua mentaliteit en anderzijds ook gedisciplineerd. Die twee factoren samen maken dat we zelden aanpassingsproblemen ondervinden. Ik vind België ook wel gelijkaardig aan Denemarken, qua samenleving."

Wat vind je zelf je grootste kwaliteiten?

AH: "Ik ben goed tweebeinig. Rechts is mijn beste, maar ook met links schiet ik vrij degelijk. Technisch ben ik behoorlijk, zeker in het geven van voorzetten en passen. Ook rechtstreekse vrijschoppen liggen mij wel, al zijn er in de ploeg nog meer jongens die daarvoor in aanmerking komen."

Wat kan er nog beter?

AH: "Het kan altijd nog beter, alles. De juiste beslissingen nemen tijdens de actie, dat is heel belangrijk, daarvoor zijn ook automatismen nodig in de ploeg. Ik wil vooral ook efficiënt blijven, mijn statistics moeten constant worden, stabiel."

Je speelde voor de Deense jeugd, wanneer volgt een selectie voor de nationale A-ploeg?

AH: "Dat zou een optie kunnen zijn als ik bij een club als KAA Gent goed zou presteren. Het eerste zal volgen uit het tweede, dus het is volledig aan mijzelf. Denemarken heeft natuurlijk veel goede spelers, dat zag je ook op het EK. Dus makkelijk wordt het niet, maar het kan zeker. Het is geen specifiek doel, mijn enige doel is om hier te presteren, dan volgt de rest vanzelf wel."

Hoe heb je het (bijna-)drama met Christian Eriksen op het EK beleefd?

AH: "Ik was in Gent met mijn vader, die me hier wat kwam helpen met de verhuis en zo. Toen we die beelden zagen op televisie, was het mij meteen duidelijk dat er iets ernstigs aan de hand was. Ik kon niet blijven kijken, ik moest de kamer verlaten. Gelukkig kwam het daarna nog redelijk goed."

(WDB)

Power your world. IONIQ 5.

100% elektrisch.

Zoek je het belangrijkste in je leven? Je bestemming, je familie, je doel?
Welke weg je ook inslaat, IONIQ 5 geef je de kracht het te bereiken.
Rij tot 481 km ver, herlaad supersnel en win 100 km meer rijbereik in slechts
5 minuten. Volg je ambities in alle veiligheid dankzij Highway Driving Assist II.
Het zijn slechts enkele van de sterktes die IONIQ 5 je biedt.

Opendeurdagen van 10/09 tem 18/09.
Uitzonderlijke condities op het hele gamma.
Ontdek meer op hyundai.be

0 L/100KM • 0 G/KM CO₂ (WLTP)

Raadpleeg uw verdeler voor meer informatie omtrent autofiscaliteit.

GEF VOORRANG AAN VEILIGHEID.

8 jaar batterij garantie of tot 160.000 km op de elektrische batterij. Voor meer informatie kunt u terecht op hyundai.be of bij een Hyundai verdeler in uw buurt. Adverteerder: Korean Motor Company n.v., invoerder, Pierstraat 229 te 2550 Kontich. BTW BE 0404.273.333 - RPR Antwerpen - BELFIUS IBAN BE35 5503 3947 0081 - BIC: GKCCBEBB. Niet contractuele foto's. Milieu-informatie: (K.B. 19/3/2004). Hyundai.be

Nieuwe sfeergroep Amazing Ladies

Uiteraard zijn we verheugd dat de vrouwenafdeling van KAA Gent steeds meer aandacht krijgt van de blauw-witte supporters. We Are One Family natuurlijk.

We zijn nog steeds bekerhouder, want na de onvergetelijke bekerwinst op het terrein van Dender tegen Standard in 2019 werden er geen bekercompetities meer gespeeld. Dit was overigens onze tweede bekerwinst na de winst tegen KV Mechelen in 2017.

Vorig seizoen eindigden we op een mooie derde plaats, nadat we ons konden plaatsen voor Play Off 1. Enkele wedstrijden van ons werden uitgezonden via Eleven Sports en onze speelsters konden op heel wat sympa-

thie rekenen. Helaas moesten we onze supporters missen. Ook voor ons is 'de twaalfde man/vrouw' van onschatbare waarde.

Niet vergeten dat we onze thuiswedstrijden in het oefencomplex in Oostakker spelen (Eikstraat 85A) op vrijdagavond om 20u30. Wedstrijden die op televisie uitgezonden worden, worden om 14u gespeeld.

Ondertussen werd ook een sfeergroep voor de vrouwenafdeling opgericht: Amazing Ladies. Zij willen nog meer volk naar Oostakker krijgen, ze willen het supportersaantal zelfs verdubbelen. Een eerste actie hebben we ondertussen achter de rug. Op een van de schaarse

zomerse avonden mochten we de Gentse binnenwateren onveilig maken. Rederij De Gentenaar trakteerde onze speelsters en staf op een tochtje door de stad. Het was een schitterende ervaring.

We blijven rekenen op jullie groeiende steun, ook dit seizoen hebben we die nodig. Wil je persoonlijk op de hoogte blijven van onze vrouwenploeg, stuur een mail naar dominique.reyns@kaagentladies.be.

Ook onze aanvoerder Silke Vanwynsberghe kijkt uit naar het nieuwe seizoen: "We hebben een stevige voorbereiding achter de rug, met veel matches. De nieuwkomers

zijn reeds goed geïntegreerd. Het is aan ons nu om te tonen dat we klaar zijn om er 100% tegenaan te gaan. We beschikken dit seizoen over een zeer jonge ploeg, die in mijn ogen nog veel groeimarge heeft. Ons eerste doel is om play-off 1 te halen. Indien dat doel bereikt is, kijken we verder, maar het zou mooi zijn als we het even goed kunnen doen als afgelopen seizoen!"

Dominique Reyns,
voorzitster KAA Gent Ladies

Het gebeurt allemaal in je DSM keuken, het hart van je huis.

Hou je van koken, lekker eten en gezellig samen komen met familie of vrienden? Dan is de keuken voor jou zeker de belangrijkste ruimte in het huis. Het is naast een ontmoetingsplek voor het gezin ook de ruimte waar je kan telewerken en waar kinderen 's avonds hun huiswerk kunnen maken. Kortom, het hart van je huis.

100 JAAR VAKMANSCHAP

Waar DSM Keukens startte in 1919 als winkel in ijzerwaren, landbouwmachines en keukengerei, groeide het familiebedrijf uit tot een gevestigde waarde in de keukensector. De familie De Schepper – Martens is reeds 100 jaar het kloppend hart van DSM Keukens. Intussen hebben kinderen Sofie en Tim De Schepper, de vierde generatie, de touwtjes in handen genomen. Met de klemtoon op 'een warme en gezellige thuis creëren' bouwen ze voort aan het steeds bloeiend familiebedrijf.

"De familiale waarden spelen bovendien mee in heel het bedrijf: er is betrokkenheid, loyaliteit, eerlijkheid, enthousiasme en gedrevenheid. Iedereen van de DSM Family krijgt bij de start een intensieve opleiding van drie maanden. Zo is iedereen prefect op elkaar afgestemd en dat zorgt voor een goede workflow en een leuke werksfeer. We willen klanten dan ook met veel zorg benaderen en heel goed begeleiden. Je ben een echte DSM'er of je bent het niet.", legt Sofie uit.

OP MAAT VAN DE KLANT

"Tevreden klanten zijn onze prioriteit" – Tim De Schepper
Bij DSM Keukens wordt iedere klant met de volle aandacht ontvangen en begeleid om bijgevolg samen met hen hun droomkeuken te realiseren. "DSM Keukens heeft een team van echte vakmensen (monteurs, binnenhuisarchitecten, stylisten, ...). We halen alles uit de kast om je overgelukkig te maken met je nieuwe keuken.", aldus Tim.

Met hun jarenlange ervaring in de sector, persoonlijke aanpak en eindeloze mogelijkheden, mag DSM Keukens zich prijzen als de top van de Belgische keukenmarkt. Op heden telt de keuken 'giant' 16 winkels gelegen op top locaties verspreid over Vlaanderen en Wallonië en binnenkort ook Kuurne.

VAN VOLLE MAAG TOT IK ZIE JE GRAAG

In deze keuken voel je je meteen thuis. Ze straalt warmte en gezelligheid uit dankzij de natuurlijke eiken finer fronten. We hebben we ervoor gekozen om landelijke elementen te combineren met moderne toepassingen. Op die manier werd een strakke schouw constructie gebruikt om de dampkap weg te werken en bestaat de spoelbak uit hetzelfde keramisch én onderhoudsvriendelijk materiaal als het werkblad. De smeedijzeren deur geeft dan weer een industrieel en luchtig accent aan het keukendesign. Daarnaast kan je door de verborgen balansdeur eenvoudigweg naar de berging of wasplaats gaan. In de gelakte fronten werden houtnerven gefreerd om een finerlook te creëren.

DE KEUKEN VAN AAD EN KATO

WAT TE VERWACHTEN VAN DSM KEUKENS

1

Gratis professioneel advies van onze binnenhuisarchitecten.

2

Persoonlijk aanspreekpunt van verkoop tot oplevering.

3

Prijs bij bestelling 2 jaar geldig.

4

Hoogwaardige keukens binnen budget, topkwaliteit.

5

100% maatwerk.

6

Levenslange service.

Supportersfederatie zat niet stil

Maart 2020... ineens viel alles stil. Het dagelijkse leven, maar ook onze belangrijkste hobby: supporteren voor onze Buffalo's en de daarbij behorende binnenlandse en buitenlandse verplaatsingen. Ineens viel ook de werking van de supportersfederatie stil. We hoefden geen tickets meer te regelen voor op verplaatsing, er moesten geen interviews meer gegeven worden, er moesten geen buitenlandse clubs meer ontvangen en begeleid worden en ook de bars moesten niet meer bemand worden. Geen minivoetbaltornooi tussen of statutaire vergadering met de verschillende supportersclubs meer...

Maar lang stonden de telefoons bij de federatie niet stil. We kregen honderden vragen over abonnementen, parkeerkaarten, verplaatsingen enz. Dus begon er voor de supportersfederatie een drukke tijd. Na onderhandelingen met het bestuur van van de club kwamen we tot een redelijke oplossing voor alle supporters: de keuze tussen een compensatieregeling of een terugbetaling van het abonnement.

We bleven intussen de lopende zaken afhandelen en na de eerste lockdown kregen we het fiat om in oktober onze uitgestelde statutaire vergadering met de supportersclubs te houden. Wat genoten wij ervan om de voorzitters van de verschillende supportersclubs terug

te zien, dit was hartverwarmend!

In de tweede lockdown besloot de federatie samen met de supportersclubs een mega-spandoek te laten maken met alle namen van de supportersclubs erop, zodat we onze spelers toch een beetje konden oppeppen en het gevoel geven dat we er waren voor hen. En we reikten de Jean-Claude Bouvy trofee uit aan Alessio Castro-Montes. Nu we weer welkom zijn in de Ghelamco Arena (wel covid safe!), heeft het bestuur van de supportersfederatie zijn medewerking verleend om in te staan als binnenwippers in het stadion. Hopelijk gaan we nu een 'normaal' seizoen tegemoet!"

*Heidi Dhaene,
Supportersfederatie KAA Gent*

KIDIBUL

TROTSE
PARTNER
VAN KAA GENT

Kidibul en KAA Gent hebben hetzelfde doel: jongeren laten sporten in ideale omstandigheden. Kidibul zorgt voor bruisend appelsap : zonder toegevoegde suikers, zonder kleurstof, zonder bewaarmiddelen en KAA Gent zorgt voor bruisend voetbal. Kidibul en KAA Gent Kids vieren samen elk doelpunt en elke overwinning: We are one family, We are Buffalo!

www.kidibul.be

KAA GENT
— STAMNUMMER 7 —

Blauw en wit in West-Vlaanderen

Velen onder ons kennen Martin De Backer als KAA Gent-supporter en fervent verzamelaar. Bovendien was hij als oprichter van de West-Buffalo's de eerste die ook in West-Vlaanderen een streepje blauw en wit bracht.

Ondertussen is de aanwezigheid van Buffalo's in West-Vlaanderen gevoelig toegenomen. Er is nu ook supportersclub Tatanka met als uitvalsbasis Eet- en Sfeercafé 't Motje in Roeselare. Daarnaast zijn er ongeveer 300 abonnees die bij iedere thuiswedstrijd vanuit West-Vlaanderen naar de Ghelamco Arena trekken.

Wat betekent het om KAA Gent-supporter te zijn in West-Vlaanderen?

Nick aka Mister President, Houthulst: "Geboren in Gent, 45 jaar Buffalo, fiere voorzitter van Supportersclub Tatanka. Mijn vaste stek was de overdekte staantribune in den Ot. Daar heb ik kunnen genieten van mijn eerste grote idool, André Raes of de 'blonde pijl'. Ik verhuisde naar Houthulst voor mijn werk. De stad verlaat je, de ploeg verlaat je niet. Ik ben dus nog steeds fervent KAA Gent-supporter. Mijn mooiste herinnering is de verplaatsing naar Wembley voor Tottenham-KAA Gent. De prestatie van de ploeg, de sfeer in het stadion en de ongelooflijke ambiance in de Gent-vakken maakten deze trip uniek".

"Een wedstrijd tegen Club Brugge is altijd speciaal. Vooral op het werk, waar ik de enige Gent-supporter ben tussen bijna allemaal FCB'ers, leeft de match enorm. Plagerijen en steekelijke opmerkingen boven en onder de gordel komen veel-

vuldig voor. Niets was plezieriger dan de 2-3 winst op Brugge toen de ultieme stap naar de titel gezet werd. Heel opvallend, bij de nabespreking valt telkens op dat Brugge-supporters een totaal andere wedstrijd gezien hebben". "Ik ben trots op de West-Vlaamse tak van de grote Buffalo-familie. In vijf jaar is een zot idee uitgegroeid tot Tatanka, een supportersclub die ondertussen een vaste waarde werd en waar ongeveer 150 West-Vlaamse Buffalo's lid van zijn. Blauw en wit voor eeuwig, ook in West-Vlaanderen!"

Bart, van grootvader op vader op zoon, Roeselare:

"Geboren in Gent, 35 jaar Buffalo. Ik ben op jonge leeftijd naar Roeselare verhuisd. Ik was als klein jongetje met mijn grootvader al naar den Ot geweest. De liefde voor blauw en wit is altijd gebleven. Op school was het niet altijd gemakkelijk als enige Gent-supporter. Maar als we wonnen, had ik altijd ofwel mijn truitje of mijn sjaaltje aan. Mijn mooiste herinnering is zonder twiifel Wembley. Het

doelpunt van Perbet en de ontlading na het laatste fluit-signaal zullen mij altijd bijblijven”.

“Mijn hele schoonfamilie is voor Club. En dat is logisch, dat zijn West-Vlamingen. Wat veel gevoeliger ligt, is dat er in mijn familie een aantal Gentenaars zijn die toch Club-supporter zijn. Ik dacht jarenlang dat ik in de regio de enige Gent-supporter was. Dankzij Tatanka merkte ik dat we toch met veel West-Vlaamse supporters zijn. Zelig, nu ben ik nooit meer alleen!”

Gino, Pittemse Pitbull, Pittem: “Geboren in Beernem, zes jaar Buffalo. Ik ben ‘nen echten West-Vlaming’. Het is dankzij mijn vrienden uit Pittem dat ik supporter van de Buffalo’s geworden ben. Toen ik de eerste keer naar de Ghelamco kwam, was ik direct verkocht door het mooie stadion en de goede sfeer”.

“We hebben hier in Pittem onze eigen stam van Tatanka, namelijk de Pittemse Pitbulls. Met hen heb ik op korte termijn al heel veel mooie herinneringen meegemaakt (Wembley, Rijeka, Saint-Etienne, Wolfsburg...). Als ik toch een mooiste herinnering moet kiezen, ga ik voor

de halve finale van de Beker van België op KV Oostende. We maakten in de laatste minuten nog gelijk en met de penalty's plaatsten we ons voor de finale.”

“Pittem is een echt blauw-en-zwart nest. Veel vrienden zijn dan ook Club-supporters. Jammer dat ze zo moeilijk kunnen toegeven dat KAA Gent de betere was in een onderling duel. Een keertje proficiat zeggen, lukt niet”.

Claude, diehard fan, Zedelgem: “Geboren in Drongen, 43 jaar Buffalo. Toen ik supporter werd, deed de Gantoise het niet echt goed. We kwamen terug uit derde klasse en probeerden naar eerste klasse te gaan. En dan kwam de wedstrijd op Hasselt... Nadien is het gelukkig veel beter gegaan. Een van mijn eerste favoriete spelers was Jean-Claude Bouvy. Ook al woon ik nu in West-Vlaanderen, ik blijf mijn kleuren trouw”.

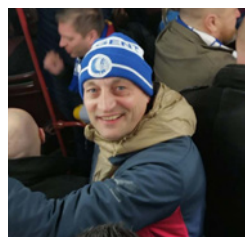
“Mijn mooiste moment? Dat was de bekerwinst tegen Standard in 1984. Toen waren wij het kleine ploegje en mochten we tegen het grote Standard spelen. En ja hoor, we wonnen na verlengingen. Ik ga die avond nooit vergeten”.

“Ik woon in Zedelgem, dus dicht bij

Brugge. Hier in de streek zit het vol met FCB'ers. Daar kan ik mee leven. Waar ik het nog altijd heel moeilijk mee heb, dat zijn de Gentenaars die in de jaren '70 en '80 supporter van Brugge geworden zijn. Daarvoor alleen al hoop ik dat we iedere keer weer opnieuw tegen Club winnen. Echter Gentenaars zijn voor de Buffalo's!”

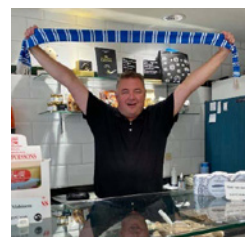
Olivier, de liefde voor 't zeitje, Middelkerke: “Geboren in Gent, meer dan 40 jaar Buffalo. Van kleins af aan ben ik supporter van La Gantoise. Met mijn grootvader ging ik als klein jongetje al mee naar het Ottenstadion. De liefde voor de zee dreef mij naar West-Vlaanderen. En clubliefde verdwijnt nooit, ik ben een Buffalo forever!”

“De bekerwinst in 1984, toen ik bovendien voor het eerst het Heizelstadion zag, de promotiematch in tweede klasse op Eeklo en de titel in 2015 waren voor mij hoogtepunten. Wat echter het meeste indruk op mij maakte, zijn de mars op Wembley, de sfeerbeleving voor en na die wedstrijd en de uitschakeling van Tottenham. Ik krijg nog kippenvel als ik terugdenk aan het gezang 'Wembley is van ons!'”

Bart, Tieltse Fanatic, Tielt:

“Geboren in Gent, vrouw naar Tielt gevolgd, een viswinkel in Roeselare, 33 jaar Buffalo. Als negenjarig jongetje mocht ik voor het eerst mee met nonkel André. Gent had toen een heel sterke ploeg met Balenga,

Veyt, Vandenbergh en Petry. Ik had direct de liefde voor den Agee te pakken. Ik denk trouwens dat nonkel André van de helft van onze familie Gent-supporters gemaakt heeft. Ondertussen ben ik samen met een vijftiental andere Tieltenaren lid van de 'Tieltse Fanatics', een stam van Tatanka”.

“Mijn mooiste herinnering? De 2-3 op Brugge met het doelpunt van Benito Raman. Daar hebben we de basis van onze titel gelegd. Die titel was en is nog steeds een magisch moment. We hebben er zo lang moeten op wachten”.

“Schrijf gerust maar op dat ik een visboer ben, zo lang ze maar niet zeggen dat ik een boer ben (lacht). Ongeveer 90% van mijn cliënteel is Brugge-supporter. Heel opvallend, als wij tegen hen winnen, zie ik ze niet. Dan komen de vrouwen altijd de visjes kopen”.

Frederik en Jens, vader en zoon, Loker: "Geboren in Loker, zeven jaar Buffalo. Ik ben geboren in het Lokerhof, waar mijn vader een landbouwbedrijf had. Ik nam het bedrijf over. Ondertussen is mijn zoon Jens al de derde generatie die ook op het erf woont. Kort na de opening van de Ghelamco gingen we voor het eerst een wedstrijd bijwonen. We waren direct verkocht door de mooie infra-

structuur, de leuke sfeer en het goede voetbal. Sindsdien zijn we supporter van blauw en wit geworden".

"Mijn mooiste herinnering is de busreis naar AS Roma. Zowel de verplaatsing met supportersclub Tatanka, de optocht in Rome als de beleving in het Olympisch Stadion

zullen ons nog lang bijblijven".

Anna, mascotte, Roeselare: "Geboren en getogen in Roeselare, tien jaar Buffalo. Ik kreeg de liefde voor blauw en wit mee van thuis. Het is knap van onze papa dat hij zijn drie vrouwen thuis (mijn moeder, mijn zus en ikzelf) zo zot

van KAA Gent heeft kunnen krijgen".

"Mijn mooiste herinnering is de kampioenenwedstrijd tegen Standard. Gent heeft toen getoond wat het waard was. Al die blauw-witte vlagjes en de euforie en het feest na de match waren geweldig om mee te maken".

"Ondertussen ben ik zowat uitgegroeid tot de mascotte van Tatanka. Als ik op verplaatsingen mee ga, help ik steeds mee met de pronostiek. En thuis mag ik altijd mee helpen met het opmaken van de kassa, het afwassen van de koelboxen en het beheer van de drankjes".

"Op school zitten er natuurlijk veel Brugge-supporters. Ik laat me niet doen, integendeel zelfs. Ik ben trots op mijn kleuren en heb altijd iets blauw-wit aan of bij. Zo gebruik ik dagelijks mijn KAA Gent-map. Zo ben ik zeker dat ze het allemaal gezien hebben dat ik een Buffalo ben. In onze school in hartje Roeselare zijn we ondertussen al met vijf Buffalo's, niet slecht toch?"

**Gaspar Haenecaert,
Tatanka Roeselare**

Buffalo Eke Covid19

2
1

"Het zal allemaal zo lang niet duren", zo dachten de meesten onder ons. Net voor de play-offs van het seizoen 20-21 sloten de tribunes zich. De finale van het seizoen leek ons aan de neus voorbij te zullen gaan. Toen bleek hoe waardevol de vriendschapsbanden zijn in een supportersclub. Iedereen sloeg de handen in elkaar. We wikten en wogen, we overlegden met onze leden hoe we het financieel zouden aanpakken en wat we verder konden doen.

Enkele leden van supportersclub Buffalo Eke staken een tandje extra bij. Onze lokaalhouder toverde het terras van Pl@ce to be om tot een bubbelterras, Ponthoeve leverde ons pasta's en LEDMEHELPOYOU regelde een groot LED-scherm. Onze busbegeleiders zetten zich in om de registraties bij te houden en verschillende leden hielpen met de bediening. Met vereende krachten konden we alsnog samen beleven hoe we ons Europees ticket afdwongen.

Covid-19 mocht dan het eerste doelpunt scoren, we bogen die achterstand om in een fel bevochten overwinning.

Deze crisis heeft ons ook geleerd hoe belangrijk het is om vriendschap, passie en verantwoordelijkheidszin in te zetten in een supportersclub. We zijn ook gelukkig dat we financieel transparant en gezond zijn als club. Er vielen immers heel veel inkomsten weg. Toch konden we dit goed opvangen. Het leven in een supportersclub is veel meer dan samen voetbal vieren. Het maakt ook deel uit van je sociale weefsel, waar iedereen gelijk is. Voetbal is meer dan het spelletje. Het verbindt mensen en smeedt vriendschapsbanden die, wanneer ze goed in elkaar zitten, ongetwijfeld blijvend zijn.

Dirk Vos, Buffalo Eke

Een supporter die covid overwon

Xavier Roels vertelt het verhaal zijn vrouw Marleen Van Renterghem, trouwe Buffalo-supporter, die lange tijd geveld werd door corona.

"Hoewel we ons beiden goed aan de bij momenten stenge covidmaatregelen hielden, had ik opeens prijs... Op 19 april bleek ik positief bij een sneltest op het werk. Ik meteen naar huis en Marleen ingelicht die op haar beurt haar leidinggevende op de hoogte bracht. De dag erna werd Marleen getest en ook zij bleek positief. Zowel bij Marleen als bij mij bleek een uitbraak op het werk de oorzaak".

"Aanvankelijk waren de klachten niet ernstig, maar na enkele dagen ging het Marleen veel minder goed. Zij moest worden opgenomen op de spoedafdeling van Maria Middelaers. Eerst ging ze met een zware longontsteking naar de afdeling Intensieve Zorgen. Dan kreeg ik telefoon van de arts dat hij haar toestand met mij wilde bespreken. Die bleek zo erg dat ze bijna geen lucht meer in de longen kreeg. Ze werd aan de hart-long-machine gelegd om op die manier de tijd te geven aan de longen om zich te herstel-

len. Ze was op dat moment echt in kritieke toestand met 50% kans om te overleven. Men sprak van een maand coma, op zijn minst..."

"Ondertussen deed het nieuws de ronde en kreeg ik veel berichten ter ondersteuning, ook van de leden van supportersclub Nie Pleue, van de West-Buffalo's... Ook de pers sprong op het verhaal en schepen van Onderwijs Elke De Cruyenaere en Patrick Lips lieten van zich horen. Stilletjesaan bleken de longen van Marleen zich te herstellen en na drie weken, vroeger dan verwacht, ging de machine eraf en kwam ze zachtjes uit de coma. Zo konden we op haar kamer wat bijpraten. Het span-doek van de West-Buffalo's bleek een attractie te zijn op de afdeling! Na zeven weken was Marleen klaar om naar huis te gaan".

"De revalidatie loopt intussen door. Zij heeft nog steeds last van spier- en gewrichtspijn en van vermoeidheid die plots toeslaat. Maar de thuiswedstrijden van de Buffalo's nemen we alvast mee!"

Xavier Roels en Marleen Van Renterghem, Voorzitter en ondervoorzitster supportersclub Nie Pleue

DIGITALISATIE, DOCUMENTEN IN DE CLOUD, HET NIEUWE WERKEN,...

Heeft uw organisatie ook vragen over hoe u de volgende stap zet in de digitale transformatie?

Praat met de experts.

Canon Document Solutions
Kortrijksesteenweg 88,
9830, Sint-Martens-Latem

09 / 269 17 70

www.canon.be/business

Voeg ons toe
aan uw contacten

Canon

Napoleon.

Thrilling partner of KAA Gent since 2014.

NAPOLEON
SPORTS & CASINO

PLAY
SAFE.BE

18+

SPEEL VERANTWOORD